Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 98.260 van 10 augustus 2001

A. 104.957/VIII-2264.

In zake :

1. **STEVENS** Jean-Yves,

rue des Quatre Arbres 43
5170 Lustin,

2. **CAPPUYNS** Philippe,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. David RENDERS en
Mr. Benoît CAMBIER, advocaten,
Jean-Baptiste Meunierstraat 22
1050 Brussel,

3. **D'HERT** Laurent,

rue Max Lambert 14
6030 Marchienne,

4. **COSTERMANS** Patrick,

Jean-Baptiste Demoulinstraat 15
1150 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIe VAKANTIEKAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de vordering die Jean-Yves STEVENS, Philippe CAPPUYNS, Laurent D'HERT en Patrick COSTERMANS op 22 mei 2001 hebben ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, voorzover de onderluchthavenmeesters en eerstaanwezende onderluchthavenmeesters bij de rijkswacht, onder wie sommigen nu de graad van wachtmeester of eerste wachtmeester bij de rijkswacht hebben, luidens artikel XII.II.5 en tabel B van bijlage 11 van het genoemde besluit in de geïntegreerde politie worden opgenomen met de graad van inspecteur van politie;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekers de nietigverklaring van het genoemde besluit vorderen;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 5 juli 2001, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 20 juli 2001;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. RENDERS en Mr. Benoît CAMBIER, advocaten, die voor de verzoekers verschijnen, en van Mr. BEECKMANS, loco Mr. MARES, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen:

De verzoekers waren personeelsleden van de Regie der Luchtwegen en hadden de graad van onderluchthavenmeester.

Ze maakten deel uit van de luchtvaartpolitie en bekleedden de functie van inspecteur van de luchtvaartpolitie.

Als zodanig hadden ze de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, krachtens artikel 39, eerste lid, van de wet van 27 juni 1937 houdende herziening van de wet van 16 november 1919 betreffende de regeling der luchtvaart.

Op 1 oktober 1998 zijn ze overgeplaatst naar Brussels International Airport Company, ter uitvoering van artikel 25, § 1, van het koninklijk besluit van 2 april 1998 tot hervorming van de beheersstructuren van de luchthaven Brussel-Nationaal.

Een koninklijk besluit van 5 oktober 1998 betreffende de agenten en ambtenaren van de Regie der Luchtwegen, gelijktijdig inspecteurs van luchtvaartpolitie bepaalt dat overgeplaatste personeelsleden de functie van inspecteur van de luchtvaartpolitie blijven uitoefenen.

Op 17 november 1998 wordt een wet houdende integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de rijkswacht uitgevaardigd.

Luidens artikel 2 ervan omvat de rijkswacht voortaan:

- een operationeel korps;
- een categorie bijzonder politiepersoneel, dat in het operationeel korps vervat is en samengesteld is uit de personeelsleden van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie die op eigen verzoek en in een gelijkwaardige graad naar dat korps zijn overgeplaatst;
- een categorie bijzonder politiepersoneel die bestaat uit de personeelsleden van de luchtvaartpolitie en de zeevaartpolitie die zijn overgeplaatst naar de rijkswacht;
- een administratief en logistiek korps.

Artikel 2, 2°, van de wet, waarbij artikel 11, § 2, van de wet van 2 december 1957 op de rijkswacht wordt gewijzigd, bevat een veiligheidsclausule ten gunste van het bijzonder politiepersoneel:

> "De politieambtenaren van de bijzondere politiediensten die overgaan naar het operationeel korps van de rijkswacht en die voor de overplaatsing de hoedanigheid hadden van officier van bestuurlijke politie, van officier van gerechtelijke politie of van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, behouden die hoedanigheid."

Op 7 december 1998 wordt de wet tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus uitgevaardigd.

Vervolgens worden in 1999 verschillende koninklijke besluiten uitgevaardigd om de genoemde wet van 17 november 1998 in werking te stellen en uit te voeren.

Zo is er een koninklijk besluit van 26 januari 1999 tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van sommige artikelen van de wet van 17 november 1998 houdende integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de Rijkswacht en tot organisatie van de modaliteiten van overdracht voor sommige personeelsleden van de luchtvaartpolitie naar de Rijkswacht.

Dat koninklijk besluit stelt, wat de luchtvaartpolitie betreft, artikel 2, 3°, van de wet van 17 november 1998 met ingang van 1 maart 1999 in werking.

Een koninklijk besluit van 9 juni 2000 houdende diverse statutaire bepalingen met betrekking tot de personeelsleden van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie die naar de rijkswacht werden overgeplaatst regelt aspecten van de loopbaan van sommige leden van de luchtvaartpolitie die naar de rijkswacht zijn overgeplaatst.

Daartegen is beroep A.94.617/VIII-1.882 ingesteld.

Een wet van 3 mei 1999 tot regeling van de bevoegdheidsverdeling ingevolge de integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de federale politie wijzigt grondig de regeling van de bevoegdheden inzake algemene en bijzondere politie in de luchthavens en in de luchtvaart.

Die wet vervangt aldus onder meer de artikelen 38 en 39 van de wet van 27 juni 1937 en heft de functie van inspecteur van de luchtvaartpolitie op:

> "Art. 38. § 1. Onverminderd de bevoegdheden van de personeelsleden van de politiediensten, zien de door de Koning aangewezen en te dien einde beëdigde ambtenaren van het bestuur van de luchtvaart toe op de naleving van de internationale luchtvaartverdragen, de internationale luchtvaartakkoorden en luchtvaartbeveiligingsakkoorden, de luchtvaartbeveiligingsplannen, deze wet en de uitvoeringsbesluiten van deze wet en de reglementen bedoeld in de artikelen 176bis en 194 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, en op de uitvoering van de toegangs- en veiligheidscontroles door de leden van de luchthaveninspecties, op het grondgebied van België en aan boord van in België ingeschreven luchtvaartuigen.
>
> § 2. De in § 1 bedoelde ambtenaren stellen bij processen-verbaal die gelden tot het bewijs van het tegendeel, de inbreuken op de wetten en de uitvoeringsbesluiten betreffende de luchtvaart vast, alsmede de inbreuken op de in § 1 bedoelde reglementen, op het grondgebied van België en aan boord van in België ingeschreven luchtvaartuigen.
>
> Deze processen-verbaal worden onverwijld aan de bevoegde procureur des Konings overgezonden.
>
> Zij zenden er een kopie van aan de hoofdinspecteur.
>
> § 3. De in § 1 bedoelde ambtenaren hebben de bevoegdheid om de luchtvaartuigen op te houden en zich de springstoffen, wapens en munitie evenals alle voorwerpen die in overtreding met de wets- of reglementsbepalingen gevonden worden, te doen afgeven.
>
> § 4. De in § 1 bedoelde ambtenaren kunnen iedere persoon die op het punt staat zich van de landzijde naar luchtzijde te begeven of die op het punt staat zich in een luchtvaartuig in te schepen, evenals zijn reisgoed, aan een veiligheidscontrole onderwerpen, of die veiligheidscontrole onder hun leiding en verantwoordelijkheid gelasten.
>
> Zij moeten de veiligheidscontrole verrichten telkens wanneer zij daartoe worden verzocht door de gezagvoerder van het luchtvaartuig waarin de persoon die aan deze controle onderworpen wordt, op het punt staat zich in te schepen.
>
> Zij ontzeggen ieder persoon die zich zonder wettige redenen tegen een veiligheidscontrole verzet of er niet in toestemt, de toegang aan boord.
>
> § 5. De in § 1 bedoelde ambtenaren kunnen vracht, bestemd voor luchtvervoer, aan een veiligheidscontrole onderwerpen of die veiligheidscontrole onder hun leiding en

verantwoordelijkheid gelasten. Zij kunnen het luchtvervoer van vracht verbieden indien de vrachtverzender niet in deze controle toestemt.

§ 6. Indien de in § 1 bedoelde ambtenaren naar aanleiding van de uitoefening van hun bevoegdheden kennis krijgen van andere misdrijven lichten zij de bevoegde politiediensten hierover onmiddellijk in.

De politiediensten die naar aanleiding van de uitoefening van hun bevoegdheid kennis krijgen van misdrijven omschreven in deze wet en haar uitvoeringsbesluiten of van dreigingen tegen de beveiliging van de burgerluchtvaart, lichten hierover onmiddellijk het hoofd van de luchtvaartinspectiedienst in.

§ 7. De in § 1 bedoelde ambtenaren kunnen, uitsluitend bij de uitoefening van hun opdracht bedoeld in § 1:

1° op elk ogenblik van de dag of van de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnengaan in alle plaatsen waar deze wet van toepassing is, met uitsluiting van plaatsen die tot woning dienen, evenals in de luchtvaartuigen, en daar tot veiligheidscontroles overgaan;

2° overgaan tot elk onderzoek, elke controle, en elk verhoor, alsook alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten om zich ervan te vergewissen dat de bepalingen van de wetgeving waarop zij toezicht uitoefenen, werkelijk worden nageleefd en inzonderheid :

a) ieder persoon wiens verhoor zij nodig achten ondervragen over alle feiten waarvan de kennisname nuttig is voor de uitoefening van het toezicht;

b) de identiteit controleren van de personen die zich op de luchtzijde van luchthavens bevinden, in de gevallen en overeenkomstig de procedure bepaald in artikel 34, § 1, en § 4, eerste en derde lid, van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt;

c) zonder verplaatsing, alle boeken, registers, documenten, schijven, banden, diskettes of gelijk welke andere informatiedragers met gegevens die ingevolge de wetgeving waarop zij toezicht uitoefenen dienen te worden opgemaakt, bijgehouden of bewaard, ter inzage doen overleggen en uittreksels, afschriften, afdrukken, kopieën of fotokopieën ervan nemen of kosteloos doen verstrekken of zelfs gelijk welke van de in dit punt bedoelde informatiedragers tegen ontvangstbewijs doen afgeven;

d) zonder verplaatsing, alle andere boeken, registers, documenten, schijven, diskettes, banden of gelijk welke andere informatiedragers die zij nodig achten voor het volbrengen van hun opdracht ter inzage doen overleggen en uittreksels, afschriften, afdrukken, kopieën of fotokopieën ervan nemen of kosteloos doen verstrekken of zelfs gelijk welke van de in dit punt bedoelde informatiedragers tegen ontvangstbewijs doen afgeven;

e) stalen van alle bewerkte of afgewerkte goederen, van producten en stoffen die bewaard, gebruikt of behandeld worden, nemen en meenemen om ze te ontleden of voor het leveren van het bewijs van de inbreuk, op voorwaarde dat de houder van deze goederen, producten en stoffen, de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, daarvan op de hoogte worden gebracht. In voorkomend geval moeten de houders van deze goederen, producten en stoffen, de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers de verpakkingen leveren die nodig zijn voor het vervoer en het behoud van die stalen. De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regelen voor het nemen, meenemen en ontleden van deze stalen.

De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regelen voor de erkenning van de natuurlijke of rechtspersonen bevoegd om de in dit punt bedoelde ontledingen uit te voeren;

f) andere roerende goederen dan diegene bedoeld in c, d of e, met inbegrip van roerende goederen die onroerend zijn door incorporatie of door bestemming, ongeacht of de overtreder al dan niet de eigenaar is van deze goederen, die aan hun toezicht onderworpen zijn of aan de hand waarvan overtredingen van de wetgevingen waarop zij toezicht uitoefenen, kunnen worden vastgesteld, tegen ontvangstbewijs doen

afgeven of ze verzegelen wanneer dit noodzakelijk is voor het leveren van het bewijs van deze overtredingen of wanneer het gevaar bestaat dat met deze goederen de overtredingen worden voortgezet of nieuwe overtredingen worden gepleegd;

g) vaststellingen doen door middel van het maken van foto's, film- en video-opnamen ".

"Art. 39. § 1. De bevoegdheden welke bij artikel 38, §§ 1 en 2, worden toegekend aan de ambtenaren van de luchtvaartinspectie, kunnen door de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, onder de voorwaarden die Hij bepaalt, eveneens worden toegekend aan de statutaire personeelsleden van de luchthaveninspectie ressorterend onder de naamloze vennootschap van publiek recht 'Brussels International Airport Company' wat betreft :

1° de inbreuken op de reglementen bedoeld in de artikelen 176bis en 194 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven die niet strafbaar zijn gesteld;

2° de misdrijven tegen deze wet, vastgesteld naar aanleiding van de toegangs- en veiligheidscontroles bij het aan boord gaan van een vliegtuig of bij de overgang van landzijde naar luchtzijde op de luchthaven Brussel-Nationaal;

3° de vaststelling van ongevallen en de verkeersregeling aan de luchtzijde van de luchthaven Brussel-Nationaal;

4° het toezicht op het lokale luchthavenbeveiligingsplan.

Zij hebben met het oog op de uitvoering van hun inspectietaken toegang tot alle gebouwen en installaties op de luchthaven waartoe zij aangewezen zijn. Daarbij kunnen zij tevens overgaan tot identiteitscontroles, in de gevallen en overeenkomstig de procedure bepaald in artikel 34, § 1 en § 4, eerste en derde lid, van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.

Zij maken de processen-verbaal die zij hebben opgemaakt onverwijld over aan de bevoegde procureur des Konings. Zij zenden een kopie ervan over aan de hoofdinspecteur.

§ 2. De statutaire personeelsleden bedoeld in § 1 oefenen de in dit artikel bedoelde bevoegdheden uit onder het gezag en het toezicht van de hoofdinspecteur. De luchtvaartinspectie is bevoegd voor de coördinatie met en tussen de luchthaveninspectiediensten."

Die artikelen, die in hoofdstuk II van de wet staan, treden volgens artikel 108 van de wet in werking op 1 maart 1999.

Op 9 juni 1999 worden de verzoekers, tegelijk met andere personeelsleden, bij een koninklijk besluit overgeplaatst van BIAC naar de rijkswacht.

Op 8 juni 1999 en 17 juli 1999 dienen de eerste twee verzoekers een aanvraag in om overplaatsing naar het operationeel korps van de rijkswacht met bijzondere politiebevoegdheid.

Op 20 oktober 2000 worden die twee verzoekers met ingang van 26 juni 1999 benoemd tot wachtmeester bij de rijkswacht in de categorie personeel met bijzondere politiebevoegdheid, dienst Luchtvaartpolitie, van het operationeel korps van de rijkswacht.

Die benoemingen worden om de volgende redenen vernietigd bij arresten nr. 94.456 (CAPPUYNS) en nr. 94.457 (STEVENS) van 30 maart 2001:

"Overwegende dat de auditeur-rapporteur in zijn verslag ambtshalve en in hoofdorde een middel opwerpt dat wordt ontleend aan de omstandigheid dat de bestreden handeling geen rechtsgrond heeft; dat hij dat middel als volgt uiteenzet :

'Artikel 2, 2°, van de wet van 17 november 1998, dat artikel 11, § 2, van de wet van 2 december 1957 op de rijkswacht wijzigt, vormt de rechtsgrond voor de overplaatsing van de ambtenaren van de bijzondere luchtvaartpolitie naar het operationeel korps van de rijkswacht, categorie personeel met bijzondere bevoegdheid. Op basis van die wetsbepaling zijn eerst de koninklijke besluiten van 26 januari 1999 tot organisatie van die overplaatsing uitgevaardigd, vervolgens het koninklijk besluit van 29 april 1999 tot vaststelling van de gelijkwaardigheid van de graden van bepaalde personeelsleden van de categorie bijzonder politiepersoneel, dienst luchtvaartpolitie van de rijkswacht, met die van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, en tot slot het bestreden ministerieel besluit.

Krachtens artikel 22 van de wet van 17 november 1998 houdende integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de rijkswacht '(bepaalt) de Koning (...), bij in Ministerraad overlegde besluiten, de datum van inwerkingtreding van de bepalingen van deze wet'.

De datum van inwerkingtreding van bepaalde artikelen van de wet van 17 november 1998 is vastgelegd in verschillende koninklijke besluiten. Voor artikel 2 van die wet moet worden verwezen naar :

- het koninklijk besluit van 26 januari 1999 tot vaststelling van de inwerkingtreding van sommige bepalingen van de wet van 17 november 1998 houdende integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de rijkswacht en houdende de regeling van de integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de rijkswacht, waarvan artikel 1 bepaalt dat artikel 2, 1°, van de wet van 17 november 1998 in werking treedt op 1 maart 1999;

- het koninklijk besluit van 26 januari 1999 tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van sommige artikelen van de wet van 17 november 1998 houdende integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de Rijkswacht en tot organisatie van de modaliteiten van overdracht voor sommige personeelsleden van de luchtvaartpolitie naar de Rijkswacht, waarvan artikel 1 bepaalt dat artikel 2, 3°, van de wet van 17 november 1998 voor de luchtvaartpolitie in werking treedt op 1 maart 1999;

- het koninklijk besluit van 29 januari 1999 tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van sommige artikelen van de wet van 17 november 1998 houdende integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de Rijkswacht en tot organisatie van de modaliteiten van overdracht voor sommige personeelsleden van het Ministerie van Verkeer en Infrastructuur naar de Rijkswacht, waarvan artikel 1 bepaalt dat artikel 2, 2° en 3°, van de wet van 17 november 1998 voor de zeevaartpolitie in werking treedt op 1 april 1999;

- het koninklijk besluit van 1 februari 1999 tot vaststelling van de datum van de inwerkingtreding van sommige artikelen van de wet van 17 november 1998, houdende de integratie van de Zeevaartpolitie, de Luchtvaartpolitie en de Spoorwegpolitie in de Rijkswacht en tot organisatie van de nadere regels van overdracht voor sommige personeelsleden van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen naar de Rijkswacht, waarvan artikel 1, tweede lid, bepaalt dat artikel 2, 2°, van de wet van 17 november 1998 voor de spoorwegpolitie in werking treedt op 1 juni 1999.

Er is echter geen enkel, na overleg in de Ministerraad vastgesteld koninklijk besluit waarbij artikel 2, 2°, van de wet van 17 november 1998 in werking treedt voor de luchtvaartpolitie.

Bijgevolg steunen de koninklijke besluiten van 26 januari 1999, voorzover ze de overplaatsing van de leden van de luchtvaartpolitie naar het operationeel korps van de rijkswacht regelen, het koninklijk besluit van 29 april 1999 tot vaststelling van de gelijkwaardigheid van de graden van bepaalde personeelsleden van de categorie bijzonder politiepersoneel, dienst luchtvaartpolitie van de rijkswacht, met die van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, alsook bijgevolg het bestreden ministerieel besluit op een rechtsgrond die niet in werking is getreden.

Het gebrek aan rechtsgrond is een middel van openbare orde dat ambtshalve moet worden opgeworpen";

Overwegende dat de verwerende partij aanneemt dat de genoemde koninklijke besluiten van 26 januari 1999 en 29 april 1999 niet uitdrukkelijk in werking zijn getreden voor de luchtvaartpolitie; dat ze aanvoert dat het gaat om een technisch gegeven dat over het hoofd is gezien en dat het de bedoeling was om artikel 2, 2°, van de wet van 17 november 1998 in werking te laten treden voor de drie bijzondere politiediensten, namelijk de zeevaartpolitie, de spoorwegpolitie en de luchtvaartpolitie; dat volgens haar ervan uitgegaan moet worden dat de inwerkingtreding voor de luchtvaartpolitie impliciet is geschied;

Overwegende dat de Koning bij artikel 22 van de wet van 17 november 1998 inzonderheid tot taak krijgt om in koninklijke besluiten die na overleg in de Ministerraad zijn vastgesteld, te bepalen wanneer de artikelen van die wet in werking treden; dat het onaanvaardbaar is dat die inwerkingtreding impliciet zou geschieden; dat, om de redenen die in het verslag worden aangehaald, het middel kennelijk gegrond is;

Overwegende dat verzoeker onder meer een middel, het eerste van het verzoekschrift, waarvan het opschrift van het tweede onderdeel "onwettige benoeming in een gelijkwaardige graad en discriminatie" luidt, ontleent aan schending van de artikelen 10, 11 en 159 van de Grondwet, artikel 1 van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht en aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling; dat hij een exceptie van onwettigheid van enerzijds de koninklijke besluiten van 29 april 1999 en 9 juni 2000 opwerpt, volgens welke onderluchthavenmeesters van de luchtvaartpolitie benoemd worden tot wachtmeester bij de rijkswacht, en anderzijds het koninklijk besluit van 9 juni 2000, dat bepaalt dat sommigen worden benoemd tot opperwachtmeester; dat hij onderstreept dat onderluchthavenmeesters zowel de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie als die van officier van bestuurlijke politie hebben, terwijl leden van de rijkswacht met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie op zijn minst de graad van opperwachtmeester hebben en leden van de rijkswacht met de hoedanigheid van officier van bestuurlijke politie officier of brigadecommandant bij de rijkswacht zijn; dat verzoeker daaruit opmaakt dat onderluchthavenmeesters "wettelijk geen lagere graad konden krijgen dan die van brigadecommandant bij de rijkswacht, wat overeenstemt met de laagste graad in de hiërarchie van de rijkswacht die met die hoedanigheid kan worden bekleed"; dat hij voorts aanvoert dat, gelet op die dubbele hoedanigheid, alsook op de verantwoordelijkheden die ze uitoefenen bij de parketten van Brussel en Vilvoorde, op de functies die ze uitoefenen en op hun bezoldiging, die geen gelijkenis vertoont met die van wachtmeester of opperwachtmeester, "hun gelijkstelling met dat niveau van de rijkswacht

neerkomt op een kennelijke beoordelingsfout van de steller van de handeling die in strijd is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet";

Overwegende dat de verwerende partij eerst preciseert dat alleen het koninklijk besluit van 29 april 1999 tot vaststelling van de gelijkwaardigheid van de graden van bepaalde personeelsleden van de categorie bijzonder politiepersoneel, dienst luchtvaartpolitie van de rijkswacht, met die van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht bepaalt dat die graad van onderluchthavenmeester overeenstemt met die van wachtmeester; dat de overige koninklijke besluiten die in de aanhef van het bestreden ministerieel besluit worden genoemd, daar volgens haar niets mee te maken hebben; dat ze vervolgens onderstreept dat het begrip brigadecommandant geen graad is, maar een functie, en dat de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en die van officier van bestuurlijke politie bij mandaat wordt toegekend, aangezien de graad de hoedanigheid bepaalt, en niet omgekeerd; dat ze vervolgens aanvoert dat de gelijkwaardigheid van de graden van onderluchthavenmeester en wachtmeester gebaseerd is op objectieve criteria zoals het diploma, de opleiding en het niveau, en dat ze uit de vergelijking van die criteria afleidt dat onderluchthavenmeesters "dus tot de formatie van de onderofficieren behoren, en niet tot die van de officieren"; dat de verwerende partij ook belang hecht aan het feit "dat het om uitvoerende functies gaat, zowel die van onderluchthavenmeester als die van wachtmeester, terwijl brigadecommandanten verantwoordelijk zijn voor een eenheid, het beheer van het logistiek personeel, en terwijl de onderofficieren en officieren van de rijkswacht belast zijn met het ontwerpen van de politietaken, studies over de criminaliteit binnen het detachement (...) en over de manier waarop die kan worden bestreden en "verantwoordelijk zijn voor de grootscheepse operaties van de politie binnen het departement" en "als 'manager' bijdragen tot de verwezenlijking van de veiligheidsplannen voor dat deel van het grondgebied"; dat ze verduidelijkt dat die verschillende functies in de praktijk nooit zijn betwist en besluit dat "het ondenkbaar is dat de graad van onderluchthavenmeester zou worden gelijkgesteld met een andere graad dan die van wachtmeester";

Overwegende dat artikel 11, § 2, vierde lid, van de wet van 2 december 1957 op de rijkswacht, zoals gewijzigd bij artikel 2, 2°, van de wet van 17 november 1998, bepaalt dat "de politieambtenaren van de bijzondere politiediensten die overgaan naar het operationeel korps van de rijkswacht en die voor de overplaatsing de hoedanigheid hadden van officier van bestuurlijke politie, van officier van gerechtelijke politie of van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, (...) die hoedanigheid (behouden)"; dat die bepaling - overigens net zoals artikel 253, derde lid, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus - waarborgt dat de personeelsleden van de bijzondere diensten die overgeplaatst zijn naar het operationeel korps van de rijkswacht met bijzondere politiebevoegdheid, hun hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie of van officier van bestuurlijke politie behouden, ongeacht of die hoedanigheid hen wordt verleend bij een koninklijk besluit tot aanstelling in een functie, dan wel of die hoedanigheid bij de wet aan hun graad wordt verbonden;

Overwegende dat uit artikel 1, § 2, van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht blijkt dat de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, alleen wordt verleend aan personeelsleden die op zijn minst de graad van opperwachtmeester hebben of die een brigade bevelen, terwijl personeelsleden met een lagere graad de hoedanigheid van agent van gerechtelijke politie hebben; dat zo ook de hoedanigheid van officier van bestuurlijke politie alleen wordt toegekend aan leden van het operationeel korps van de rijkswacht die een graad van officier bekleden of de functie van brigadecommandant uitoefenen; dat verzoeker vóór de bestreden handeling de graad had van onderluchthavenmeester en bij koninklijk besluit was aangesteld als inspecteur van de luchtvaartpolitie, een functie waaraan bij de wet de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings en die van officier van bestuurlijke politie wordt verbonden; dat de bestreden handeling hem de graad van wachtmeester verleent waaraan geen van die beide hoedanigheden is verbonden; dat verzoeker die hoedanigheden door de bestreden handeling verliest, enerzijds omdat die hoedanigheid niet verbonden is aan de graad die hem wordt verleend en hem geen functie wordt gegeven waaraan ze wel zijn verbonden, en anderzijds omdat betrokkene geen inspecteur van de luchtvaartpolitie meer is in de zin van de artikelen 38 tot 41 van de wet van 27 juni 1937 houdende herziening van de wet van 16 november 1919 betreffende de regeling der luchtvaart; dat de bestreden handeling, voorzover ze hem de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en die van officier van bestuurlijke politie ontzegt door hem de graad van wachtmeester te verlenen, in strijd is met artikel 11, § 2, van de genoemde wet van 2 december 1957, zoals gewijzigd bij artikel 2, 2°, van de wet van 17 november 1998, en aan verzoeker op onwettige wijze een gelijkwaardige graad verleent; dat in dat verband de omstandigheid dat verzoeker recht blijft hebben op de tweejaarlijkse weddeverhogingen niet relevant is, wat de verwerende partij op de terechtzitting heeft toegegeven; dat het eerste onderdeel van het eerste middel kennelijk gegrond is".

Op 1 januari 2001 treedt de wet van 7 december 1998 volledig in werking.

Op 30 maart 2001 wordt het koninklijk besluit tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten uitgevaardigd. Luidens artikel XII.II.5 en tabel B van bijlage 11 van dat besluit krijgen de onderluchthavenmeesters en de eerste onderluchthavenmeesters bij de rijkswacht de graad van inspecteur van politie bij de geïntegreerde politie.

Op 3 mei 2001 manen de raadslieden van de verzoekers de Minister van Binnenlandse Zaken schriftelijk aan om de situatie van de verzoekers in overeenstemming te brengen met de vernietigingsarresten;

Overwegende dat de verzoekers het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hen kan berokkenen, als volgt uiteenzetten:

"1. De bestreden handeling beantwoordt aan de eerste stap van de tweede fase van overplaatsing van de verzoekende partijen van de luchtvaartpolitie naar de geïntegreerde politie, via de rijkswacht.

Die overplaatsing is, wordt of zal worden geregeld in verscheidene verordenende of individuele handelingen.

Uit de bestreden handeling blijkt dat de overheid de verzoekende partijen per se in de basisformatie van de geïntegreerde politie wil opnemen.

Die wil druist in tegen het absoluut gezag van gewijsde van de vijf voormelde vernietigingsarresten, waarin wordt geoordeeld dat de verzoekende partijen geen lagere graad konden krijgen dan die van officier.

Bijgevolg is het nadeel dat de verzoekende partijen ondergaan, ernstig en onherstelbaar, aangezien ze door de handeling een verkregen recht verliezen dat hen naar aanleiding van een rechterlijke procedure vóór de Raad van State uitdrukkelijk wordt toegekend.

Als zo een houding zou worden aanvaard, zou dat lijnrecht indruisen tegen de scheiding der machten.

2. De overplaatsing, die geschiedt via een hele reeks in elkaar grijpende handelingen, zou de verzoekende partijen bovendien ertoe verplichten om even zoveel beroepen in te stellen die allemaal één en hetzelfde doel beogen: ervoor zorgen dat de verzoekende partijen in de hiërarchie van de nieuwe politie op een billijk niveau worden geïntegreerd, namelijk precies het niveau waarop ze volgens de uitgesproken vernietigingsarresten recht hebben.

3. De verzoekende partijen hebben in het bijzonder de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en van officier van bestuurlijke politie, wat wordt bevestigd door artikel 253, derde lid, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus en door artikel 2 van de wet van 17 november 1998 houdende integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de rijkswacht ...

In protocol nr. 11 d.d. 21 april 2000 van het Onderhandelingscomité voor de Politiediensten staat uitdrukkelijk het volgende :

> «al zij die bekleed zijn met de dubbele hoedanigheid officier van gerechtelijke politie en officier van bestuurlijke politie worden ingeschaald in het kader officier (...)».

Het nadeel zou ernstig en volkomen onherstelbaar zijn als de verzoekende partij tussen het ogenblik dat het beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld en het ogenblik dat het vernietigingsarrest wordt uitgesproken, een ondergeschikte functie zou moeten uitoefenen, terwijl ze de hoedanigheid van officier heeft, zoals de overheid belast met de onderhandelingen over de formatie van de geïntegreerde politie zelf toegeeft.

4. De nietigverklaring van de bestreden handeling, die verscheidene jaren kan uitblijven, zal tot gevolg hebben dat de integratie van de verzoekende partijen in de geïntegreerde politie opnieuw moet worden onderzocht.

Op dat ogenblik zal moeilijk of zelfs onmogelijk volledig buiten beschouwing kunnen worden gelaten dat ze al die jaren een ondergeschikte functie hebben uitgeoefend die veel weg heeft van een onaanvaardbare terugzetting in graad.

In die zin heeft de Raad van State onlangs geoordeeld dat :

> «(...) diegenen die de aanspraken en verdiensten van dezelfde gegadigden opnieuw moeten beoordelen, de ervaring van de overige gegadigden in die functies bezwaarlijk volledig buiten beschouwing kunnen laten; dat die mogelijkheid, die niet louter hypothetisch of irrationeel is, een gevaar voor een ernstig nadeel inhoudt dat uit de aard der zaak moeilijk te herstellen is».

5. Nu en in het komende jaar wordt een nieuwe politiedienst opgericht waar betrekkingen toe te wijzen zijn, meegedongen kan worden naar bevorderingen en 'aanstellingen' te verkrijgen zijn. Dat is een buitengewone situatie, voorzover ze nieuwe perspectieven en nieuwe uitdagingen voor de hele politie inhoudt.

   Door de tijd die nu verstrijkt voordat een vernietigingsarrest wordt uitgesproken, maken de verzoekende partijen, hoewel ze zeer duidelijk gediscrimineerd worden, geen enkele kans om betrekkingen te bekleden, te ambiëren of te verkrijgen die erg belangrijk zijn voor hun loopbaan en het verdere verloop daarvan en die aan hun werkelijke kwaliteiten beantwoorden.

Uit de aldus uiteengezette overwegingen blijkt ontegenzeglijk dat de verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijden";

Overwegende in verband met het eerste punt, dat gaat over de schending van het gezag van gewijsde van de arresten van 30 maart 2001, dat in die arresten staat, enerzijds dat de betrokkenen, die de graad van onderluchthavenmeester hebben, bij koninklijk besluit waren aangesteld als inspecteur van de luchtvaartpolitie, en anderzijds dat de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en die van officier van bestuurlijke politie niet verbonden zijn aan de graad waarin ze zijn overgeplaatst en dat hen geen enkele functie is gegeven die die hoedanigheid inhoudt; dat daaruit blijkt dat hen bij de genoemde arresten geen verkregen recht is verleend dat ze bij het thans aangevochten besluit verliezen; dat dit geldt voor Jean-Yves STEVENS en Philippe CAPPUYNS, en a fortiori voor Laurent D'HERT en Patrick COSTERMANS, aangezien de twee laatstgenoemden geen aanvraag hebben ingediend om naar het operationeel korps van de rijkswacht te worden overgeplaatst;

Overwegende in verband met het tweede punt, dat het grote aantal beroepen betreft dat de verzoekers zouden moet instellen om hun doel - namelijk opgenomen worden op het juiste niveau - te bereiken, dat die omstandigheid, gesteld dat ze een eventueel ernstig nadeel zou vormen, daarom nog niet noodzakelijk moeilijk te herstellen is;

Overwegende in verband met het derde punt, waarin wordt verwezen naar protocol nr. 11 d.d. 21 april 2000 van het Onderhandelingscomité, dat het door de verzoekers aangevoerde nadeel hypothetisch is, aangezien ze niet bewijzen dat ze ondergeschikte functies zullen moeten uitoefenen, noch dat die functies zullen verschillen van de functies die ze hebben uitgeoefend;

Overwegende in verband met het vierde punt, dat de uitoefening betreft van een ondergeschikte functie in afwachting van een vernietigingsarrest, dat de verzoekers, zoals hierboven is gezegd, niet bewijzen dat ze zulk een functie zullen uitoefenen;

Overwegende in verband met het vijfde punt, dat het openstellen van de vacante betrekkingen betreft, de bevorderingsmogelijkheden en de aanstellingen in het komende jaar voor de oprichting van de nieuwe politie, dat de verzoekers niet concreet uitleggen waarom de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou berokkenen;

Overwegende dat niet is voldaan aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe vakantiekamer, op tien augustus tweeduizend en één door :

de H.	HANOTIAU,	kamervoorzitter,
Mevr.	NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

Chr. NOTEBAERT. **M. HANOTIAU.**

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.